

LBRIS

We know
books

BIBLIOTECA MEDICALĂ A FAMILIEI

VIAȚA SEXUALĂ

enciclopedia rao

CUPRINS

Prefață 5

Aparatul genital

Introducere 9

Aparatul genital masculin 13

Sperma și spermatozoizii 15

Pubertatea 17

Examenle aparatului genital:

la bărbat 19

Aparatul genital feminin 21

Sânii 23

Ciclul menstrual 25

Pubertatea: la fete 27

Menopauza 29

Examenle aparatului genital

La ginecolog 31

Imagistica medicală 33

PRINCIPALELE BOLI

Adenomul de prostată 35

Afecțiunile sânului 37

Afecțiunile scrotului

și ale testiculelor 39

Afecțiunile penisului 41

Anomalii genetice 43

Cancerul de prostată 45

Cancerul de ovar 47

Cancerul uterin 49

Cancerul de sân

Factori de risc și depistare 51

Diagnostic și tratamente 53

Cancerul testicular 55

Cancerle de vulvă și vagin 57

Chirurgia estetică și

reparatorie a sânului 59

Chlamydiaza, gonococia,

trichomonaza 61

Condilomatoza și candidoza

Condilomatoza genitală 63

Candidoza genitală 64

Endometrioza 65

Fibromul uterin 67

Herpesul genital 69

Histerectomia 71

Infecțiile aparatului genital

masculin

Prostata 73

Testiculele și penisul 74

Infecțiile vulvei și vaginului 75

Chisturile de ovar 77

Prolapsul genital 79

Salpingitele

Factorii de risc și diagnosticul 81

Complicații, tratamente și prevenire	83
SIDA	85
Sindromul premenstrual	87
Sifilisul	89
Tulburările de menopauză	
Manifestări	91
Tratamente	93
Tulburările de pubertate	95
Tulburările de menstruale	
Amenoreea și dismenoreea	97
Alte tulburări	99

Sexualitatea

Introducere	101
-------------------	-----

GENERALITĂȚI

Anatomia plăcerii	105
Erecția	107
Raportul sexual	109
Orgasmul feminin	111
Orgasmul masculin	113
Hormonii sexualității	115
Instinctul sexual la copil	117
Adolescența și primele raporturi sexuale	119
Viața sexuală de cuplu	121
Homosexualitatea	123
Viața amoroasă și sarcina	125
Viața sexuală și îmbătrânirea	127
Sexologia	129

PRINCIPALELE BOLI

Bolile și viața sexuală	131
Medicamentele și viața sexuală	133
Tulburările de ejaculare	135

Tulburările de erecție

Definiție și cauze	137
Tratamente	139

Tulburările sexuale feminine

Definiție și cauze	141
Tratamente	143

DEVIAȚII – AGRESIUNI

Deviațiile sexuale	145
Hărțuirea sexuală și violul	147

CONTRACEPȚIA

Metode	149
Prezervativul	151
Pilula	153
Steriletul	155
Diafragma și spermicidele	157
Metode naturale	158
Tabel recapitulativ	159

AVORTURILE

Înteruperea voluntară a sarcinii ..	161
-------------------------------------	-----

STERILITATEA

Sterilitatea feminină	163
-----------------------------	-----

Sterilitatea masculină

Anomalii testiculare	165
Alte cauze	167

Bilanțul sterilității

Generalități	169
Examene complementare	171

Reproducerea asistată medical

Inseminarea artificială	173
Fecundarea in vitro	175
Donarea de spermă și de ovocite ..	177
Glosar	179

Indice	183
---------------------	-----

VIATA SEXUALĂ

Relațiile sexuale se află la temelia istoriei vieții pe Pământ: de desfășurarea și de organizarea lor depinde fecundația, etapa inițială a reproducerii indivizilor și a supraviețuirii populațiilor.

CELULELE SEXUALE

La oameni, ca la majoritatea speciilor animale, toți indivizii sunt caracterizați printr-un sex specific, masculin sau feminin. Pentru a asigura perpetuarea unei specii, cele două sexe sunt indispensabile. O populație care nu are decât masculi sau femele este condamnată la dispariție.

Pentru ca fecundația să aibă loc, este necesară întâlnirea a două celule, gameții, unul masculin (spermatozoidul), celălalt feminin (ovulul), a căror misiune naturală specifică este de a permite reproducerea.

Regăsim anumite constante în tot regnul animal: celulele sexuale masculine sunt foarte mobile, extrem de numeroase și de talie foarte mică; în schimb, celulele sexuale feminine, în

număr redus, sunt relativ mari (fiind încărcate cu substanțe nutritive) și imobile. Talia gameților nu este corelată cu cea a individului care îi produce: spermatozoidul de hamster este de șase ori mai lung decât cel de balenă; ovulul de găină (gălbenușul de ou) este mult mai mare decât cel al femeii. La mamifere, și în special la oameni, ovulele sunt deosebit de mici, deoarece embrionul nu este hrănit de ou, ci de circulația materno-fetală, adică de sângele mamei, care îi furnizează substanțele de care are nevoie.

CONTINUITATEA VIEȚII

Prin fecundație se întâlnesc genele conținute de ovul cu cele prezente în spermatozoid: așadar, în noua ființă nu se creează gene noi, ci un nou patrimoniu genetic rezultat din cuplarea celor pe care le au genitorii. Deci fecundația nu creează viața, ci îi asigură continuitatea. În schimb, ea duce la apariția unui nou individ unic, cu excepția gemenilor adevărați (ovulul fecundat se împarte în două, cu același patrimoniu genetic). Sexualitatea permite, deci, continuitatea genelor indivizilor în schimbare. Ea permite oricărei ființe să moară după ce a asigurat supraviețuirea populației căreia îi aparține, adică perpetuarea speciei sale.

FUNCȚIA DE REPRODUCERE ȘI PLĂCEREA SEXUALĂ

La specia umană, sexualitatea s-a subdivizat încetul cu încetul în două domenii: cel al procreării și cel al dragostei și al plăcerii sexuale. Această divizare, specifică ființelor umane, este un element esențial al înțelegerii raporturilor dintre indivizi.

La regnul animal, alegerea unui partener se realizează grație unor strategii sau unor modele de comunicare elaborate (dans nupțial, cântece, miresme, culori...), dar rămâne destinată unei funcții strict de reproducere, având loc în anumite momente ale anului (sezonul de rut sau perioadele de reproducere). Chiar dacă există ritualuri de seducție și la oameni, procesul care face ca doi indivizi să se întâlnească și să stabilească raporturi intime presupune interacțiunea unor factori numeroși (povestea personală a individului, așteptările sale, nevoile sale...) prin care căutarea plăcerii sexuale și atașamentul afectiv se adaugă instinctului de reproducere.

EDUCAȚIA SEXUALĂ

Deprinderea vieții sexuale nu este numai o problemă de experiență personală. Ea implică și cunoștințe teoretice: cunoașterea propriului corp, a anatomiei aparatului genital,

a funcțiilor și a evoluției sale în decursul vieții ne ajută nu numai să apreciem mai bine propria sexualitate, ci ne poate familiariza cu etapele importante ale vieții sexuale și genitale care sunt, de exemplu, pubertatea, sarcina sau menopauza. Această educație sexuală trebuie începută foarte devreme, astfel încât să se integreze natural în cunoștințele tinerilor și să nu pară un sector rezervat adulților. Ea constă în răspunsuri simple, dar exacte, la întrebările copiilor (despre diferențele fete/băieți, despre originea vieții...) și în anticiparea anumitor întrebări (despre relațiile sexuale, despre transformările caracteristice pubertății...). O atitudine pozitivă și deschisă a familiei și a școlii contribuie la echilibrul viitorului adult. Această educație trebuie să prezinte și principalele riscuri legate de raporturile sexuale (sarcina nedorită, bolile cu transmitere sexuală, cum ar fi SIDA) și mijloacele eficiente de prevenire a lor.

BOLILE

În sfârșit, această carte tratează și bolile care afectează aparatul genital (infecții, cancere, malformații) și tulburările care pot perturba viața sexuală, precum ale de erecție care apar ca efecte adverse la anumite medicamente.

APARATUL GENITAL ȘI AFECȚIUNILE SALE

Aparatul genital este format din organele sexuale, masculine sau feminine, a căror funcție este de a permite fecundația și, la femeie, de a găzdui și a asigura dezvoltarea viitorului copil în timpul sarcinii.

BĂRBAȚI ȘI FEMEI

Fiecare individ se naște și moare fără să-și schimbe sexul (cu excepția intervenției voluntare). Sexul este determinat de fecundație, iar trăsăturile masculine sau feminine se manifestă progresiv în copilărie, apoi la pubertate, prin apariția caracterelor sexuale secundare (barba la bărbat, sânii la femeie) și a modificărilor de statură (talie, greutate, lărgirea umerilor la bărbat, a bazinului la femeie). Coexistența celor două sexe la același individ (hermafroditism) este foarte rară la specia umană.

Fiziologia aparatului genital și dezvoltarea sa sunt elemente esențiale care reglează viața fizică și psihică a individului. Pubertatea marchează ajungerea la vârsta adultă și la sexualitate deplină. La femeie, viața genitală este ritmată apoi de ciclul menstrual, întrerupt eventual de una sau mai multe sarcini. Ea se termină prin menopauză, care corespunde sfârșitului funcției de reproducere.

AFECȚIUNILE APARATULUI GENITAL

Bolile care afectează aparatul genital au o importanță deosebită, în special din cauza influenței pe care o pot avea asupra celor două aspecte esențiale ale vieții: reproducerea și sexualitatea. Pe lângă malformațiile prezente de la naștere (malformații ale vaginului, uterului, penisului, scrotului...), bolile infecțioase și afecțiunile tumorale, canceroase sau nu, reprezintă principalele tulburări ale aparatului genital. Bolile infecțioase genitale sunt cel mai frecvent contagioase: se transmit de la un partener la altul prin contact intim. Ele înglobează parțial ceea ce se denumea înainte boli venerice, cu referință la Venus, femeia fiind considerată mult timp principala sursă de contaminare. În ultimele decenii s-a impus termenul, mai apropiat de realitate, de boli cu transmitere sexuală (BTS). Acesta cuprinde toate infecțiile transmise pe cale

sexuală, indiferent dacă au origine bacteriană, parazitară sau virală.

BTS sunt în creștere în toată lumea, pe de o parte din cauza numărului mare de persoane afectate, iar pe de altă parte din pricina diversității microbilor (bacterii, virusuri) și a paraziților care le produc: apar noi boli, în timp ce altele, pe care le credeam dispărute sau foarte rare, reapar. Prin această recrudescență a BTS s-a pus mai bine în evidență impactul lor asupra stării de sănătate, vizibil imediat prin intermediul simptomelor bolilor sau, pe termen mai lung, prin complicațiile și consecințele asupra reproducerii (sterilitate secundară) pe care le pot antrena.

Așadar, este extrem de important ca BTS să fie tratate corect, dar, mai ales, să se asigure prevenirea lor. Apariția și răspândirea SIDA au adus din nou în discuție riscul vital pe care îl poate avea o BTS, amenințare uitată în mare parte după tratarea sifilisului cu penicilină. Prezervativul, utilizat altădată mai ales pentru a evita sarcinile nedorite și înlocuit de pilula contraceptivă, a devenit principalul mijloc de prevenire a infectării cu virusul SIDA.

Bolile canceroase ale aparatului genital – cancerul de sân sau de uter la femeie, cel de prostată la bărbat – fac obiectul unor cercetări aprofundate pentru identificarea factorilor care le favorizează apariția. Pe lângă factorii genetici (susceptibilitate

genetică ilustrată în special prin apariția cazurilor familiale), cercetătorii au demonstrat că infecțiile pot crește riscul pentru anumite tipuri de cancer; în acest sens, amintim infecțiile genitale cu papillomavirus (responsabil de apariția de papiloame), care favorizează cancerul de col uterin. Aceste date permit, pe de o parte o mai bună înțelegere a apariției cancerelor, iar pe de alta precizarea mijloacelor de prevenție.

INTERVENȚIILE CHIRURGICALE

Ca și bolile genitale, intervențiile chirurgicale efectuate la nivelul organelor sexuale pot avea consecințe care depășesc domeniul strict medical: extirparea unui sân sau a unui testicul are răsunet psihologic important, deoarece aceste organe sunt considerate atribute ale puterii de seducție sau ale virilității persoanelor în cauză. În același timp, chirurgia estetică și reparatorie ajută la refacerea integrității fizice. În schimb, histerectomia (extirparea uterului) sau prostatectomia (ablația prostatei, ce implică o ligatură a căilor spermatiche) antrenează sterilitate definitivă. De aceea este esențial ca pacientul să fie bine informat de către chirurg înainte de intervenție.